

III ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ»

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО

Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

ХУДОЖНЬО-
ГРАФІЧНИЙ
ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ТА ДИЗАЙНУ

23-24 КВІТНЯ 2026 Р.
м. Одеса, Україна

Міністерство освіти і науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
художньо-графічний факультет
кафедра професійної освіти та дизайну**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**III ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ
ТА МИСТЕЦТВІ»**

23-24 квітня 2026 р.

Одеса, 2026

УДК: 378:[37+7]:001.895

I-66

DOI: 10.5281/zenodo.21358452

Рекомендовано до друку Вченою радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» (*протокол № 15 від 25.06.2026 р.*)

Рецензенти:

Бредньова Віра Петрівна, кандидат технічних наук, професор кафедри
нарисної геометрії та інженерної графіки Одеської державної академії
будівництва та архітектури;

Бартенєва Ірина Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

I-66 Інноватика в освіті, дизайні та мистецтві : матеріали III Всеукраїнської
науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса,
23-24 квітня 2026 року. Одеса: Університет Ушинського, 2026. 301 с.

До збірника увійшли матеріали III Всеукраїнської науково-практичної
конференції «Інноватика в освіті, дизайні та мистецтві», яка відбулася у
Державному закладі «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» 23–24 квітня 2026 року. Матеріали
конференції відображають науково-дослідницькі та методично орієнтовані
підходи, а також сучасні тенденції використання інновацій і висвітлюють
актуальні проблеми освіти, дизайну та мистецтва в контексті сьогодення.

Збірник призначений для науковців (докторантів, аспірантів),
здобувачів вищої освіти вітчизняних і зарубіжних закладів, педагогічних
працівників різних типів освітніх установ, а також художників, дизайнерів і
представників творчих індустрій.

Відповідальність за дотримання принципів академічної доброчесності в
текстах доповідей несуть їх автори.

© Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського», 2026

© Колектив авторів, 2026

«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ»

23-24 квітня 2026 р.

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Штайнер Тетяна Віталіївна – викладачка кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Заступник голови:

Лісогор Алла Вікторівна – викладачка кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Відповідальний секретар конференції:

Шедіна Світлана Віталіївна – викладачка-стажистка кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Члени оргкомітету:

Твердохлібова Яніна Миколаївна – виконувачка обов'язків деканки художньо-графічного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Усов Валентин Валентинович – завідувач кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор фізико-математичних наук, професор;

Колесова Олена Анатоліївна – кандидатка філософських наук, старша викладачка кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Кібіч Денис Олександрович – доктор філософії, викладач кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Страутман Лінда Леонідівна – асистентка кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Rubakha V., Shtainer T.

INTERACTIVE AND PROJECT METHODS AS A TOOL FOR
DEVELOPING ENTREPRENEURIAL COMPETENCE IN THE
VOCATIONAL EDUCATION SYSTEM 92

Сакалюк О. О., Шахова А. О.

ТЕХНОЛОГІЯ КОУЧИНГУ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ
КОМАНДНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГІВ 96

Сорочан М. О., Страутман Л. Л.

РОЗВИТОК SOFT SKILLS УЧНІВ ЗАСОБАМИ ПРОЄКТНО-
ОРІЄНТОВАНОГО ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ 99

Фазлуєв В. Р., Бартенєва І. О.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА 103

Фалаєва К. Л., Карпова В. К.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ВИРАЗНИХ ЗАСОБІВ
ЖИВОПИСУ ПІД ЧАС РОБОТИ НАД НАТЮРМОРТОМ 110

Усов В. В., Фоніцький Д. В.

ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО
НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ РОЗВИТКУ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 113

Черних В. В., Черних Д. А.

ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНА ОСВІТА ДОРΟΣЛИХ У КОНТЕКСТІ
ПОДОЛАННЯ ВИКЛИКІВ ВНУТРІШНЬОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ В
УКРАЇНІ 116

Шкатуляк Н. М., Ткачук О. М.

МОДЕЛІ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ SOFT
COMPUTING В ОСВІТІ 120

Яновський А. О.

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ 123

СЕКЦІЯ 2. ІННОВАТИКА В СФЕРІ ДИЗАЙНУ: СТАН ТА ВИКЛИКИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Балакан А. О., Штайнер Т. В.

ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ У СТВОРЕННІ ТА
ПРЕЗЕНТАЦІЇ ДИЗАЙНЕРСЬКИХ КОЛЕКЦІЙ ОДЯГУ 128

Вітковська М. М., Шедіна С. В.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ПРОЄКТУВАННЯ ОДЯГУ: ВІД
ТЕКТОНІКИ КОСТЮМУ ДО ТЕХНОЛОГІЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА
ДИЗАЙНУ АКСЕСУАРІВ 132

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Яновський Анатолій Олександрович

кандидат педагогічних наук, доцент

*кафедри прикладної математики та інформатики Державного
закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна*

Ключові слова: *штучний інтелект, професійна освіта,
цифрова трансформація, персоналізоване навчання, компетентнісний
підхід, освітні технології.*

Сучасна система освіти функціонує в умовах глибинних структурних трансформацій, що зумовлені стрімким розвитком цифрових технологій, глобалізаційними процесами та переходом до інформаційного суспільства знань. У цих умовах освітній простір поступово набуває ознак відкритої, динамічної та технологічно опосередкованої системи, в якій ключову роль починають відігравати інтелектуальні цифрові інструменти. Особливої актуальності набуває впровадження технологій штучного інтелекту, які не лише оптимізують організаційні аспекти навчання, але й докорінно трансформують його зміст, методи та очікувані результати.

Водночас у сучасному науково-освітньому дискурсі наголошується, що, незважаючи на значний потенціал штучного інтелекту, рівень його інтеграції в освітню практику залишається нерівномірним та фрагментарним. У низці міжнародних досліджень підкреслюється, що недостатнє використання інтелектуальних технологій у професійній підготовці здобувачів освіти обмежує можливості формування їхньої цифрової грамотності, аналітичного мислення та професійної мобільності [1]. Таким чином, виникає об'єктивна потреба у системному науковому осмисленні ролі штучного інтелекту як стратегічного інструменту модернізації освіти.

У науковій літературі штучний інтелект трактується як складна міждисциплінарна технологічна система, здатна здійснювати обробку великих масивів даних, моделювання поведінкових алгоритмів, підтримку прийняття рішень та адаптацію до змінних умов середовища. У контексті освіти це відкриває принципово нові можливості для організації навчального процесу, зокрема в аспектах його індивідуалізації, автоматизації та аналітичного супроводу.

Зокрема, впровадження технологій штучного інтелекту у навчальний процес забезпечує:

- реалізацію адаптивного навчання з урахуванням індивідуальних освітніх траєкторій здобувачів освіти;
- автоматизацію процедур оцінювання навчальних досягнень;
- підвищення рівня інтерактивності освітнього середовища;
- моделювання професійно орієнтованих ситуацій і кейсів;
- здійснення комплексної аналітики освітніх результатів і прогресу навчання.

Таким чином, штучний інтелект поступово трансформується з допоміжного технологічного інструмента у повноцінний педагогічний засіб, що впливає на якість, ефективність та результативність освітнього процесу.

Однією з провідних тенденцій сучасної педагогіки є персоналізація навчання, яка передбачає врахування індивідуальних особливостей, освітніх потреб, когнітивних стилів і темпу засвоєння матеріалу кожного здобувача освіти. У цьому контексті штучний інтелект забезпечує перехід від стандартизованої, уніфікованої моделі навчання до адаптивної освітньої системи, що базується на аналізі освітніх даних та прогнозуванні навчальної поведінки. Як зазначають Holmes та співавтори, інтелектуальні навчальні системи здатні формувати індивідуальні освітні траєкторії, підтримувати самостійну пізнавальну діяльність студентів та забезпечувати зворотний зв'язок у режимі реального часу [2].

Отже, персоналізація навчання на основі штучного інтелекту сприяє підвищенню навчальної мотивації, глибшому засвоєнню знань,

розвитку автономності здобувачів освіти та формуванню відповідального ставлення до власної освітньої траєкторії.

Подальший аналіз дозволяє стверджувати, що інтеграція штучного інтелекту в освітній процес має безпосередній вплив на формування ключових компетентностей майбутніх фахівців. Йдеться не лише про опанування цифрових інструментів, але й про розвиток складних когнітивних та метакогнітивних здібностей.

Зокрема, використання технологій штучного інтелекту сприяє формуванню:

- цифрової грамотності як базової компетентності XXI століття;
- критичного та аналітичного мислення;
- здатності до обґрунтованого прийняття рішень у складних ситуаціях;
- інноваційного та креативного мислення;
- інформаційної культури та медіаграмотності.

У низці досліджень підкреслюється, що ефективно використання штучного інтелекту в освітньому процесі формує у студентів здатність працювати з великими обсягами даних, здійснювати їх критичний аналіз та застосовувати цифрові інструменти у майбутній професійній діяльності [4].

Важливим аспектом цифрової трансформації освіти є зміна ролі викладача в освітньому процесі. У сучасних умовах відбувається поступовий перехід від традиційної ролі викладача як транслятора знань до ролі фасилітатора, тьютора та організатора освітнього середовища.

У цьому контексті викладач виконує такі функції:

- координує використання цифрових та інтелектуальних технологій;
- забезпечує методичний та дидактичний супровід навчання;
- формує критичне мислення та рефлексивні навички студентів;

- сприяє розвитку їхньої автономності та відповідальності за навчальні результати.

Таким чином, взаємодія у системі «викладач – студент – технологія» набуває якісно нового характеру, що ґрунтується на партнерстві, співпраці та спільному конструюванні знань.

Разом із тим впровадження штучного інтелекту в освіту супроводжується низкою викликів і ризиків, які потребують ґрунтовного наукового аналізу та нормативного регулювання.

Серед основних проблем доцільно виокремити:

- етичні аспекти збору, зберігання та використання освітніх даних;
- загострення проблеми академічної доброчесності в умовах доступності генеративних технологій;
- ризики надмірної технологічної залежності учасників освітнього процесу;
- недостатній рівень цифрової компетентності частини викладацького складу.

Як зазначається в аналітичних матеріалах OECD, ефективне та безпечне впровадження штучного інтелекту в освіті можливе лише за умови дотримання принципів прозорості, відповідальності, безпеки та етичності використання технологій [3].

Найбільш продуктивним підходом до використання штучного інтелекту є його інтеграція з іншими сучасними педагогічними стратегіями, зокрема практико-орієнтованим, проблемним, проєктним та інтерактивним навчанням. У такому випадку інтелектуальні технології не замінюють традиційні методи навчання, а доповнюють їх, формуючи синергетичний ефект.

Інтеграція розглядається як системне поєднання традиційних і цифрових освітніх практик, спрямоване на підвищення якості професійної підготовки. Такий підхід забезпечує:

- підвищення ефективності засвоєння навчального матеріалу;
- посилення зв'язку між теоретичною та практичною підготовкою;

- розвиток професійного та інноваційного мислення;
- формування готовності до діяльності в умовах цифрової економіки.

Отже, використання штучного інтелекту у системі підготовки майбутніх фахівців є одним із ключових напрямів модернізації сучасної освіти. Він забезпечує персоналізацію навчання, підвищення якості освітнього процесу та розвиток комплексних професійних компетентностей.

Водночас ефективна реалізація потенціалу штучного інтелекту можлива лише за умови системного підходу, що передбачає його інтеграцію з сучасними педагогічними технологіями, врахування етичних норм, методичних принципів та технологічних обмежень, а також постійне оновлення змісту освіти відповідно до вимог цифрової доби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. UNESCO. *Artificial Intelligence in Education: Challenges and Opportunities*. Paris: UNESCO Publishing, 2021. 124 p.
2. Holmes W., Bialik M., Fadel C. *Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning*. Boston: Center for Curriculum Redesign, 2019. 52 p.
3. OECD. *OECD Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain and Robots*. OECD Publishing, 2021. 227 p.
4. Luckin R. et al. *Intelligence Unleashed: An Argument for AI in Education*. Pearson, 2016. 44 p.